

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

105

MAAS EN PEEL

HERFST 2016

Omslag: Julien Marnier-Lapostolle (1902-1976) erfde het landgoed, dat eerder toebehoorde aan koning Leopold II van België, van zijn vader. Het landgoed lag op het schiereiland Cap Ferrat. Door de gunstige ligging was het mogelijk er vele kougevoelige gewassen te kweken. Dat deed hij als plantenliefhebber dus, waarbij de nadruk lag op succulenten en Bromeliaceae.

Als eigenaar van de Société des Produits Grand Marnier kon hij gebruik maken van een groot aantal tuinlieden (ca. 20), zodat zijn tuin een ontmoetingsplek werd voor botanici, waarmee hij kennis uitwisselde.

Hij maakte vele plantenreizen, vooral naar Zuid-Amerika. Vele planten dragen zijn naam, zoals het geslacht Marniera. Zijn tuin "Les Cèdres" bestaat nog steeds en kan na een afspraak bezocht worden. Maar dan wel onder begeleiding, want in het verleden konden sommige bezoekers de verleiding niet weerstaan om souvenirs mee te nemen!

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 105 Herfst 2016 27e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
MAAS & PEEL
Redactie: Jack Schraets
Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen
Tel. 077-4732913

Programma (onder voorbehoud)

- 27 sept. Lezing Dhr. en Mevr. Sarnes; Verloting.
25 okt. Hr. Rooijackers: Interactieve plantherkenning.
Aan de hand van detailfoto's planten herkennen.
22 nov. Lezing Dhr. Goertzen.
20 dec. Foto's en presentatie van en door leden.

ETIKETTEN, STIFTEN, VOEDING

Kunt U verkrijgen bij:

**Jack v.d. Sterren
Industriestraat 70, Reuver
Tel. 077-4743687
E-mail:
Jackv.d.sterren@home.nl**

Gedachten van een voorzitter 2

Williejan Rooijackers

Het kan zo verkeren. Je spreekt een paar goede wensen uit, levert je artikel in.....en dan; Het bericht dat Theo Gommans is overleden. Natuurlijk weet je dat een 89-jarig lid een keertje ontvalt. Toch komt het nieuws hard binnen. Theo is altijd een groot liefhebber geweest, geboren met groene vingers. Een bijzonder mens en voorwaar een genoegen hem gekend te hebben. Namens de afdeling hebben diverse (bestuurs)leden de uitvaart bezocht. In enkele toespraken werd het leven van Theo geschetst. Bijzonder mooi, zelfs op cactus gebied hadden wij daar niets mooiers over kunnen zeggen.

Het leven gaat verder en slechts enkele dagen later, open kas bij Ubbink. Een van de leuke jaarlijkse evenementen. Tevens het nuttige met het aangename verenigen. Wat bestuurlijke zaken met de landelijke, contacten aanhalen en vooral ook leuke planten kopen. Nu loop ik al wat langer met een idee en daarvoor kon ik nu mooi wat inkopen doen. Wat helpt bij een experiment is in dit geval de prijs. Kleine potmaten kosten bij Ubbink drie keer weinig. Ik laat U nog even in het ongewisse. Kan daar gemakkelijk een heel artikel over schrijven.

Later die maand op een weer eens natte zondag middag zijn we spontaan naar België gereden alwaar bij enkele liefhebbers open kas was. Onder andere bij Mieke Geuens. Een topmiddag met leuke kassen, nieuwe contacten en misschien wel een toekomstige excursie.

Inmiddels begonnen met het experiment, de meeste liefhebbers doen het regelmatig. Ik ga het ook eens proberen maar dan meteen moeilijk. Komt voort uit een soort van nieuwsgierigheid. Stop, later meer.

Telefoontje van Piet Wienen. Familie Gommans heeft de kas verkocht en Piet heeft de planten en de boeken opgehaald. Kom er eens naar kijken. De beste planten waren planten die Theo van Piet gekregen had nadat zijn verzameling grotendeels "verbrand" was. De overige planten uit de verzameling van Theo hebben daar nog zichtbare schade van. In overleg gaan die planten naar de Jochumhof voor de verkoop. De boeken worden deels aangeboden aan de leden en een gedeelte (Succulenta's) gaat naar de Jochumhof om uit te delen aan geïnteresseerden.

Op de reis naar huis begon de ellende, hagel. De kas van Piet veel schade, onze auto en naar later bleek heel erg veel mensen zwaar gedupeerd. Met een beetje

geluk was de kas van Theo al afgebroken en heeft de nieuwe eigenaar er veel plezier van.

Juni-bijeenkomst in Nunhem bij de familie Tinnemans. Stiekem ben ik wel een beetje jaloers. Alle planten, in de tuin, in troggen, in de kas, gewoon overal waar je kijkt; alles staat er perfect bij. Tjeu moet een speciale gave, een geheim hebben. Misschien vertelt hij het nog eens. Wat ik zelf erg prettig vond, gezellig druk, diverse nieuwe leden en geanimeerde gespreken. Een fijne avond.

Vakantietijd, je merkt het direct. Je doet van alles en bent toch wat minder met de planten bezig. Toch was er nog wel wat te doen. Harry Knapen had inmiddels de adressen voor de excursie geregeld. De aanmeldingen waren ook binnen maar we moesten nog de mensen verdelen, volgorde van bezoek bepalen en de lunch. Gezamenlijk, met onze dames, richting Nijmegen getogen. Om het nuttige met het aangename te verenigen hebben we vooraf een bezoek aan een cactuskweker in Herveld gepland. We hadden nog nooit gehoord van een cactuskweker in de omgeving Nijmegen. Blijkt dat de kwekerij ook andere planten en fruit doet maar toch ook echt cactussen. Onze verwachtingen waren niet hooggespannen maar werden ruimschoots overtroffen. Vrij groot, niet echt speciale planten maar toch wel enkele. We hebben behoorlijk wat leuke planten gescoord, aparte Noto's, wat cristaten en Setiechinopsis. Tevens nog een zak vers geplukte pruimen. En dat alles voor welhaast vooroorlogse prijzen. Je zou je bijna schamen bij het afrekenen, ik kreeg een beetje het gevoel dat ik de beste man bestolen had. Een kwart meer betaald dan dat hij vroeg en het was nog steeds erg goedkoop. Bij de mailing van augustus heeft U het adres gekregen van deze kweker. Wij gaan zeker nog eens terug. (Mocht U het adres kwijt zijn: **Kwekerij van Workum**, Bredelaan Noord 35, 6674MN Herveld telefoon 0488 451686. Wel vooraf bellen of het gelezen komt)

Met de kofferbak vol planten verder voor de lunch. Dat is Brownies en Downies geworden in Wijchen waar we lekker op het terras gezeten hebben. Voor het (huidige) bestuur is dit de eerste keer om het zelf te regelen. In de jaren dat ik lid ben, een jaar of negen, hebben we hele mooie excursies gehad. In het verleden bleek dat het vrij lastig is om het goed te plannen. Voor de middag lukt nog wel maar vanaf de lunch wil het niet meer lukken, komt het tijdschema in de war. Vaak omdat de lunch uit loopt met als gevolg dat je moet gaan bellen dat je een uur later komt ofzo. Als bestuur hadden we meerdere doelstellingen en een daarvan was een zodanige planning dat we overal op de afgesproken tijden zouden verschijnen. Daarom hebben we ervoor gekozen om de lunch goed af te spreken

met Brownies en Downies; dat we maximaal een uur de tijd hadden. Tevens een duidelijk mededeling hierover naar de deelnemers toe. Misschien is daar niet iedereen blij van geworden, maar het werkte wel. De voorbereidingen waren prettig en zodra ik de computer weer aanzet kan ik verder gaan met het beschrijven van de excursie.....

De excursie van 6 augustus. Vier liefhebbers met een brede gemengde verzameling. Erg leuke planten gezien, bijzondere planten en planten die je weinig ziet in verzamelingen. Voor veel leden zal de kas van Theo Heinsdijk een hoogtepunt geweest zijn. Zelf heb ik geen duidelijke favoriet, vond ze alle vier meer dan de moeite waard. Zo volgend jaar weer op zoek naar leuke verzamelingen met mogelijk meer tijd of meer liefhebbers en misschien wel lunchpakketten. Iets om eens gezamenlijk over na te denken. De augustus bijeenkomst komt eraan; convocatie, programma opstellen en uitwerken. In dit geval net zoiets als een excursie. Diverse activiteiten binnen een bepaald tijdbestek.

Jochumhof, ledenbijeenkomst. Een goede opkomst, lekker even bij gekletst met een bak koffie, thee en een goed stuk vlaai. Na een korte uitleg de werkzaamheden benoemd en naar de kas gegaan. We daar bovenal in een ontspannen sfeer, erg gezellig, hard gewerkt. Onkruid, bloemresten, stronken verwijderen, grote zuilen toppen, verpotten en dergelijke. Er is erg veel werk verzet. De vrijwilligers van de Jochumhof waren erg blij met onze inzet. De reactie die ik van de leden heb gehad waren ook positief; gezellig, fijne avond lekker met de hobby bezig geweest. Kijk daar doen we het voor maar boven al een groot compliment naar alle aanwezige voor het enorme inzet. **CHAPEAU.**

Overigens met de foto's die gemaakt zijn en wat de deelnemers hebben ervaren en gezien kan een mooi verhaal geschreven worden. Mogelijk een uitdaging voor een van U.

Op bezoek bij Echilius Janssen

Harrie Knapen

Op 8 mei had ik mijn open dag, toen stond plotseling Echilius Janssen bij me in de kas. Dat verbaasde me want de man is heel slecht ter been. Maar ik vond het bijzonder leuk hem weer eens te zien, want iemand die zo slecht kan lopen en toch de moei-

Echilius Janssen

te neemt om naar de open dag te gaan, kan ik zeer waarderen.

In de verzameling

We hebben lang staan praten over verzorging en stekken en zaaien, maar vooral over de manier waarop hij de wolluis te lijf gaat.

Ook vertelde hij dat hij een week later zelf open dag had. Ik zeg: dan kom ik volgende week ook

naar jou. Dat heb ik dus gedaan. Een klein kasje, maar helemaal vol met vooral kleine plantjes zoals *Rebutia*, *Sulcorebutia*, *Lobivia*, *Pseudolobivia* en *Frailea*.

Het praten ging de man heel goed af. Je hoefde alleen maar te luisteren, hij bleef maar vertellen over de manier

Een ander deel van de verzameling

van kweken. Elk jaar verpotten in zijn zelf gemengde grondmengsel: potgrond met metselzand en klei of leem, maar vooral wat kapot gewreven tabaksbladeren (*Nicotiana tabacum*), die hij zelf in zijn tuintje opkweekte en droogde om ze later in zijn grondmengsel te verwerken. Dat deed hij om wortelluis en wolluis te voorkomen. En het helpt heel goed, want ik heb nooit luizen in mijn planten, vertelde hij. Hij had ook ooit tabak in het gietwater gedaan, maar dat beviel hem niet zo goed, want daar werden de planten bruin van.

Later begon hij te vertellen over het zaaien van *Frailea* en opkweken van die plantjes. Daar gebruikte hij weer een ander grondmengsel voor. Daar werd weer wat bijgevoegd, namelijk geelbruine, leemachtige grond, die hij rijdend door Duitsland in een grote hoop langs de weg zag liggen. Daar werd een zak van mee

Nicotiana tabacum

genomen en de *Frailea* doet het er prima op.

Zo zie je maar, een vliegende kraai vindt meer dan een zittende.

Euphorbia's van Kakteen-Bonsai Pies

Williejan Rooijackers

Het bestuur heeft de gewoonte om eens per jaar een uitstapje te maken. Cactusdingen doen en lekker eten. Goed nieuws, we doen dat altijd op eigen kosten. Vorige jaar zijn we onder andere bij Bonsai Pies uit Wegberg Duitsland geweest, mogelijk kent U ze ook van de diverse beurzen.

We hebben onze ogen uitgekeken in hun plantenhuis. Ieder hoekje en gaatje staat vol, tussen-etages en rekken, hokken met diverse etages op plat dak etc. In dat geheel was veel te zien, heel bijzonder en fraaie interessante planten. Planten die ze niet mee brengen naar de gemiddelde beurs.

Op een gegeven moment ontdekte ik een pot met twee knolvormende Euphorbia's erin.

Bleek anders te zijn dan dat ik dacht. Het waren twee stekken van een knolvormende Euphorbia. De naam van de plant was niet bekend.

Echter de moederplant had het loodje gelegd en de twee stekken waren eraf gesneden. Deze stonden alweer twee jaar in een pot, volgens mevrouw Pies deden ze nog niets.

Ze had ook geen idee of ze wel aan de wortel zouden geraken en of ze later weer een knol zouden vormen. Ik heb dit potje met 2 stekken gekocht onder het motto dat is een mooie uitdaging.

De twee stekken bleken inderdaad nog geen wortels te hebben. Ik heb ze ieder afzonderlijk in een potje gezet.

Inmiddels zijn we een jaar verder. De planten hebben al die tijd niets gedaan. Tot begin augustus 2016. Heel bijzonder, de ene tak begint bovenin uit te schieten en de andere tak aan de basis.

Kennelijk dus wortels en groei. Wonderbaarlijk na een jaar of drie komen de stekken ineens tot leven. Kijk dat valt onder de kleine dingen van het leven. Ik wordt hier blij van.

Dan rest er uiteindelijk nog een vraag, gaan ze te zijner tijd een knol vormen? Eigenlijk is er dan nog een vraag, de naam? Dat zal een lastige worden. Zie bijgevoegde foto.

Een dagje Ubink

Harrie Knapen

Het was een heel mooie dag. Het weer werkte mee, het was niet te heet. Het was goed vol te houden om de gehele dag in de kas te vertoeven.

's Morgens al op tijd vertrokken naar Kudelstaart. Daar staat de kwekerij van Ubink, die

Ruim voldoende voorraad!

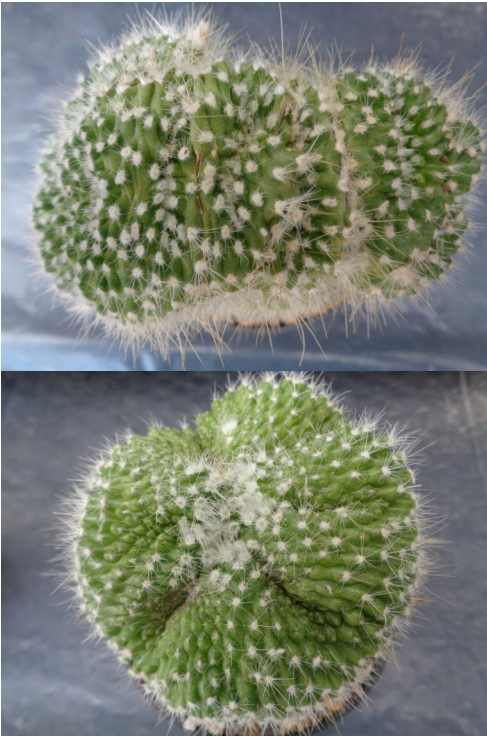
wel 8 hectaren groot is. Dus er is veel te zien. Al die verschillende planten in veel

verschillende kleuren en in alle maten van 1 cm tot wel 3 meter en bollen van meer dan 1 meter doorsnee. Een lust voor het oog. Je kunt daar voor niet al te veel geld een leuk plantje kopen. Dat is bij de handelaren die vooraan in de

Eindeloze tabletten met vetplanten

kas staan wel wat anders. Die weten de prijs wel op te voeren, maar ze hebben wel leuk spul bij zich. Het is zeker de moeite waard om er naar toe te rijden. Er waren ook enkele leden van onze afdeling aanwezig, waaronder Alfons en Mia Bieshaar. Mia was behoorlijk opgelaten door al dat moois wat ze daar zag. Ik voel me net een kind in een snoepwinkel met al dat moois om me heen, zei ze. Leuk toch, dat zo een liefhebber daar zo van kan genieten. Zelf ben ik ook twee keer de kas rondgelopen en met twee dozen planten onder de arm naar buiten gekomen. Met enkele *Gymnocalyciums*, *Euphorbia*'s, *Astrophytums* en *Mammilaria*'s. Ook hadden we nog 6 caudex-plantjes voor Frieda gevonden. We waren zeer tevreden met onze nieuwe aanwinst. Maar al lopend door de kas, zie je dat er bij grote kwekers ook wel eens iets mis kan gaan. We zagen enkele bakken met afwijkende planten. Naar onze mening waren het *Parodia*'s of *Notocactussen*. Ze hadden allemaal wel iets, de een was sterk spruitend, de ander was cristaat vormend. Weer een ander deelde de kop in vieren. Dat vonden we wel vreemd, dat al die planten een afwijking vertoonden.

Enkele van de afwijkende planten

Dus hebben we wat navraag gedaan, wat de oorzaak was van deze afwijkingen. Ze vertelden ons daar dat ze last hebben gehad van trips, waardoor de planten allemaal waren aangetast. Ze hadden daarna alle planten met een zwaar bestrijdingsmiddel bespoten en afgewacht wat er ging gebeuren. Ze zagen dat de planten zich gingen herstellen, maar wel met veel afwijkingen. Ze hebben de planten laten staan en toch te koop aangeboden. Ik was blij dat ik daar een plantje van mee kon nemen, want het is voor ons wel leuk om te zien, wat er met zo een plant gaat gebeuren. Alles bij elkaar een leuke dag, zeker voor herhaling vatbaar.

Het experiment.

Williejan Rooijackers

Zo eens in de zoveel maanden komt het weer kort ter sprake. Hoe ent je Euphorbia's. Niemand heeft daar binnen de vereniging ooit uitleg over gegeven. De vraag is ook altijd maar open blijven staan. Op enig moment ben ik een artikel tegen gekomen in een Duits blad. Deze verhandeling heb ik toen met U gedeeld in gewoon Brabants. Daar is het dan ook bij gebleven. Zelf niet geprobeerd, niemand gehoord die het geprobeerd heeft.

De laatste twee jaar wel regelmatig gezegd ik ga proberen Euphorbia's te enten. Nu bij de laatste open dag bij Ubbink een aantal entstammen gekocht welke ik samen met andere entstammen ga gebruiken. De entstammen die ik al heb, zijn simpele *E. milli*'s. Die van Ubbink waarvan ik de naam niet weet zijn wat sneller groeiende en wat stevigere planten. Tevens enkele spruitende bollekes meegenomen. Kleine investering slechts enkele euro's. Er is wel een klein bijkomend probleempje. Ik heb nog nooit geënt. De theorie ken ik uit de diverse boeken. Als gezegd zelf een iets geschreven over Euphorbia's. Ach,

Een drietal zelf geënte Euphorbia's

gewoon de moeilijke manier en maar gewoon doen.

Ik liep vrij snel daarna tegen een ander probleempje aan. De ervaren enter is natuurlijk heel handig met elastiekjes. Nadat ik vrij snel op dit gebied mijn irritatiegrens bereikt had, besloten het anders aan te pakken. Goedkope schilder tape. Geen hoogwaardig want die plakt te goed. Tape hoeft maar een beetje te plakken, mag best na een dag of 5-6 los gaan laten. Tegen die tijd mag het er toch af, desnoods een keertje nevelen.

Het enten zelf:

Op een *E. millii*, eigenlijk hetzelfde als een gewone ent. Snijden en op elkaar zetten. Klinkt er eenvoudig en het blijkt vervolgens veel moeilijker te zijn. Van de 5 pogingen is er uiteindelijk een blijven zitten. Afwachten of die gaat groeien. Vermoedelijk is bij *E. millii* het entvlak toch te klein.

Met een andere onderstam, heb ik de onderstam gesneden en afgeschuind. Daarna de wond geneveld met water om het bloeden te stoppen. Vervolgens het te enten bolleke losgesneden en een dun schijfje van de entstam (het entvlak). Daarna op elkaar en vastgezet. Dat is van de 6 keer 3 keer fout gegaan. Drie zitten er nog vast, of ze het gaan doen? Tijd zal het leren.

Om te oefenen heb ik inmiddels wel 2 gewone entingen gedaan. Een *Copiapoa lauii* die op eigen wortel stond dreigde weg te vallen. Tevens een *Notocactus* die van de wortel af was.

Ach, als beginner probeer je eens wat. Bijgaand een foto van de resultaten. Het experiment is voor een klein deel geslaagd. Onkunde - onhandigheid – moeilijkheidsfactor? Toch ben ik niet ontevreden. Een gewone enting durf ik voortaan wel aan en een *Euphorbia* blijft een uitdaging. Wel een uitdaging om nog eens te doen.

Excursie 2016

Jack Schraets

De afdelingsexcursie vond dit jaar plaats op 6 augustus in de regio Nijmegen.

Bezocht werden 4 leden van de afdeling Nijmegen.

De laatste jaren rijden de deelnemers niet meer in "colonne". Dat is het voordeel van de moderne navigatiesystemen: iedere chauffeur kan gemakkelijk de

In Linden was er genoeg uitzicht en ook buiten viel er veel te zien.

Foto: Fam. Rooijackers

Bekaf bij het laatste adres!

Foto: Fam. Rooijackers

juiste plek vinden, als hij alleen het adres heeft.

Voor het eerst sinds ongeveer 40 jaar hoefde ik niet meer op te letten of alles naar wens liep en dat veraangenaamde de dag zeer, dat kan ik U verzekeren.

Het eerste adres was van Johanna Jongekrijg. Zij woonde in Linden, een 'voorstad' van Cuijk. Zij had een fraaie serre aan de woning, die bovendien nog fraai ingericht was. Haar interesse ging wat meer naar de andere succulenten. Dat bleek voor de bezoekers zeker geen bezwaar, want er vonden geanimeerde gesprekken plaats over planten, het gebruikte substraat en dergelijke.

Jack Huijs in de kas van Riet Maessen

Foto: Fam. Geerlings

Uit het feit, dat ook andere ruimten in de woning behoorlijk wat succulenten herbergden, bleek, dat de hobby van haar veel aandacht kreeg.

Tenslotte bleek uit de fraai aangelegde tuin, dat de liefde zich niet tot succulenten beperkte.

Voor het tweede bezoek verplaatsten we ons naar Nijmegen en wel naar de woning van Riet Maessen-Claessen in de Weezenhof. Riet is ons allen bekend als secretaresse van de redactie van Succulenta. Zij is al enkele jaren weduwe en inmiddels gepensioneerd. Een en ander heeft ertoe geleid, dat ze vaak oppas is voor haar kleinkinderen, waardoor de tuin en de kas

soms misschien wat te kort komen. Ze bezit een vrij kleine kas, maar bij nadere beschouwing blijkt, dat ze regelmatig experimenteert met haar kleine maar leuke verzameling.

Na het bezoek aan haar was het tijd voor de lunch. Daartoe reden we naar Wijchen en gebruikten de lunch bij Brownies en Downies aan de Markt. Onder grote parasols konden we daar snel en goed lunchen voor acceptabele prijzen.

Rob, Mia en Annelies in gesprek in de kas van Riet

Foto: Fam. Rooijackers

Mammillaria of Euphorbia?

Foto: Fam. Geerlings

de hele verzameling grondig te bekijken.

Als laatste werd de verzameling van Lieda Dekker bezocht in Beneden-Leeuwen.

Zij woonde er pas sinds kort en de kas was in het voorjaar gereedgekomen.

Voordeel was, dat er dus nog aardig wat ruimte was in deze kas. In kas en tuin was voldoende te zien om een uur rond te dwalen en natuurlijk om onderling veel te kletsen.

Over het geheel genomen was het een gezellige dag. Ik heb de indruk, dat iedereen ervan genoten heeft. De verzamelingen waren voor het

Vervolgens werd de derde liefhebber bezocht. Dat was Theo Heijnsdijk in Appeltern. Het was de grootste verzameling van deze dag. Theo is tegenwoordig vicevoorzitter van Succulenta en daarnaast voorzitter van de afd. Nijmegen.

Aan alles is te zien, dat hij veel tijd besteedt aan de succulenten. Hij heeft een uitgebreide verzameling cactussen en andere succulenten. Menigeen keek hier zijn ogen uit, want bijvoorbeeld zijn verzameling *Astrophytums* liet een enorme verscheidenheid aan vormen zien. Eigenlijk was de tijd hier te kort om

Aan de lunch

Foto: Fam. Geerlings

merendeel niet enorm groot, maar lieten wel zien, dat de eigenaar plezier had in zijn/haar hobby.

Waarschijnlijk hebben ook een aantal deelnemers nog nuttige tips en ideeën gekregen van de bezochte mensen en ook wel van andere deelnemers. Immers uitwisseling van gedachten leidt meestal tot inspiratie.

Het bestuur had de excursie goed georganiseerd, waardoor er geen sprake was van stress bij de deelnemers.

In ieder geval was het voor mij een echte vakantiedag!

*Ingang van de kas bij Theo
Foto: Fam. Geerlings*

In 1927 (dus bijna 80 jaar geleden) stond in Succulenta het onderstaande gedichtje, geschreven door Joan.

MIJN CACTUS

*In 't venster van mijn woning
Daar staat een wonder ding.
Het is een booze koning
Dien 'k van een vriend ontving.*

*Geen purper dekt zijn leden,
Groen is zijn simpel kleed,
Wie hem te na wil treden
Vindt hem tot weer gereed.*

*Want 'k vind op zijn randen,
Veel doornen, hel gekleurd
En daardoor zijn mijn handen
Reeds vaak gewond, gescheurd.*

